

проклятіи-ты на неблагодарность-тѣ, и съ отвръщеніе-то на цѣль свѣтъ.

23. Не прѣзирай старость-тѣ. И ты ще изгубишь нѣкога силы-ты си, и бѣли коеми ще покрывають нѣкога главѣ-тѣ ти, и треперяща-та ти рѣка ще пожелае нѣкога подпоркѣ-тѣ, и ще ти бѣде драго да добывашь онова страхопочитаніе, что си показалъ кѣмъ други-ты.

24. А ты, о старѣйшино, бѣди на младежь-тѣ единъ примѣръ на христіанекѣ-тѣ кротость и тѣрпѣливость въ всякѣхъ еднахъ сѣдбинѣхъ.

25. Бѣди нейнъ учитель и водачь, обаче не досаждай пакъ чрѣвъ грубы-ты си начини радости-ты, что младежь-та е въ право да добыва. Твоя радости сѣхъ прѣминуемы; за това подканяй ги въ мъдры-ты добыванія.

ГЛАВА ОСЕМДЕСЯТЬ И ТРЕТЯ.

За смършь-шѣхъ и гробѣ-шѣхъ.

1. На благороднѣ-тѣхъ и мъжественнѣ-тѣхъ душѣхъ всичко въ естество-то е хубаво, даже и пѣрвый чясъ на изгниваніе-то.

2. Той е чясъ-тъ на прѣобразование-то, на раступяваніе-то и на прѣминуваніе-то у святи-ты духове.

3. Обывка-та ти си въ утробѣ-тѣхъ на майчинѣ-тѣхъ землѣхъ и врѣхъ неѣхъ изникватъ цвѣтія и трѣвы. Тя малко по малко ся раступява въ прахъ и ся изврѣшва най ближно-то присѣдиненіе съ естество-то.

4. Отружденно-то сѣрдце ся раступява съ всич-